

О. Ю. Ємельянов,
д. е. н., професор, професор кафедри економіки підприємства та інвестицій,
Національний університет "Львівська політехніка"
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-1743-1646>
Т. О. Петрушка,
к. е. н., доцент, доцент кафедри економіки підприємства та інвестицій,
Національний університет "Львівська політехніка"
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2005-5573>

DOI: 10.32702/2306-6814.2026.6.80

ВПЛИВ ПОЛІТИКИ РОЗПОДІЛУ ПРИБУТКУ НА РІВЕНЬ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БІЗНЕС-СТРУКТУР

О. Yemelyanov,
Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of the Department
of Business Economics and Investment, Lviv Polytechnic National University
Т. Petrushka,
PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department
of Business Economics and Investment, Lviv Polytechnic National University

IMPACT OF PROFIT DISTRIBUTION POLICY ON THE LEVEL AND EFFICIENCY OF DIVERSIFICATION OF INVESTMENT ACTIVITIES OF BUSINESS STRUCTURES

Мета цього дослідження полягала в оцінюванні впливу політики розподілу прибутку на рівень та ефективність диверсифікації інвестиційної діяльності бізнес-структур. Здійснено групування типів політики розподілу чистого фінансового результату бізнес-структур за співвідношенням між споживанням та нагромадженням, а також за співвідношенням між величиною прибутку та іншими джерелами інвестування. Крім того, згруповано типи політики розподілу інвестицій між окремими одиницями бізнесу бізнес-структури (напрямами інвестування, інвестиційними проєктами) за ступенем врахування наслідків інвестування та за врахуванням ризику інвестиційної діяльності. З метою оцінювання впливу політики розподілу прибутку бізнес-структур на рівень та результативність диверсифікації їх інвестиційної діяльності було сформовано вибірку з 58 компаній західного регіону України. Проведене емпіричне дослідження показало, зокрема, що політика розподілу прибутку досліджуваних бізнес-структур безпосередньо вплинула на рівень їх диверсифікації. Також наявним є опосередкований вплив зазначеної політики (при здійсненні розподілу інвестицій на рівні окремих бізнес-одиниць) на ефективність диверсифікації.

At present, the level of investment activity of many Ukrainian enterprises is low. The reasons that restrain this activity include a significant level of investment risk. Among the tools for reducing this risk, diversification of investment activity of business structures can play an important role. Its level and results are determined by many factors, including the conditions for financing investment activity.

One of the main sources of such financing is the part of the profit of business entities that is directed to investment. Therefore, there is a need to assess the impact of profit distribution policy on the level and effectiveness of diversification of investment activity of business structures. The purpose of this study was to conduct such an assessment. The types of policies for distributing the total net financial result of business structures were grouped according to the ratio between consumption and accumulation, as well as the ratio between the amount of profit and other sources of investment. In addition, the types of investment distribution policies between individual business units of a business structure (investment areas, investment projects) are grouped by the degree of consideration of the consequences of investment and taking into account the risk of investment activity. Indicators are provided for assessing the level and economic efficiency of diversification of investment activities of business structures. In order to assess the impact of the profit distribution policy of business structures on the level and effectiveness of diversification of their investment activities, a sample of 58 companies in the western region of Ukraine was formed. The empirical study showed, in particular, that the profit distribution policy of the studied business structures directly affected the level of their diversification. There is also an indirect impact of the specified policy (when distributing investment resources at the level of individual business units of the studied business structures) on the economic efficiency of diversification. The statistical significance of the specified dependencies was confirmed by applying the method of variance analysis.

Ключові слова: диверсифікована бізнес-структура, інвестиційна діяльність, диверсифікація, розподіл прибутку, прибутковість.

Key words: diversified business structure, investment activity, diversification, profit distribution, profitability.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Одним з основних завдань, які постають перед економікою України у сучасних умовах господарювання, є підвищення темпів економічного зростання. Забезпечення такого підвищення потребує, серед іншого, активізації інвестиційної діяльності вітчизняних суб'єктів господарювання. Водночас, рівень інвестиційної активності багатьох українських підприємств на теперішній час не є достатньо високим. До причин, які стримують цю активність, належить значний рівень ризику інвестиційної діяльності. Серед інструментів зниження цього ризику важливу роль може відігравати диверсифікація інвестиційної діяльності бізнес-структур. Її рівень та результати визначаються багатьма чинниками, зокрема умовами фінансування інвестиційної діяльності. Одним з головних джерел такого фінансування виступає частина прибутку суб'єктів підприємництва, яка спрямовується в інвестування. Тому постає необхідність оцінювання впливу політики розподілу прибутку на рівень та ефективність диверсифікації інвестиційної діяльності бізнес-структур.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Питанню оцінювання та управління диверсифікацією діяльності суб'єктів підприємництва присвячено значну кількість наукових праць. Значний внесок у вирішення цього питання зробили, зокрема, такі вчені, як К. Гарбазій [1], А. Діченко [2], Х. Залуцька [3], О. Коломицева [4], В. Лагодієнко [5], Н. Павленчик [6], Н. Польова [7], О. Старовойтов [8], С. Степаненко [9], С.

Тульчинська [10], В. Храпач [11], В. Шльончак [12] та ін. Цими та іншими науковцями визначено сутність та напрями диверсифікації господарської, у тому числі — інвестиційної, діяльності, запропоновано науково обґрунтований інструментарій оцінювання наслідків провадження диверсифікації на підприємствах та розроблено дієві механізми вдосконалення управління нею. Водночас, вплив окремих чинників на рівень та ефективність диверсифікації інвестиційної діяльності компаній на теперішній час не є повністю виявленим та оціненим. Зокрема, це стосується і такого чинника як політика розподілу прибутку бізнес-структур. Оскільки існують підстави вважати, що вплив зазначеного чинника є достатньо суттєвим, виникає необхідність проведення окремого дослідження, присвяченого оцінюванню цього впливу.

МЕТА СТАТТІ

Метою статті є оцінювання впливу політики розподілу прибутку на рівень та ефективність диверсифікації інвестиційної діяльності бізнес-структур.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Політика розподілу прибутку бізнес-структур за певних умов може справляти досить значний вплив на рівень їх інвестиційної активності. Зокрема, це відбувається у разі низької доступності зовнішніх джерел фінансування інвестиційної діяльності. Водночас, вплив політики розподілу прибутку суб'єктів підприємництва на рівень диверсифікації зазначеної діяльності не є таким очевидним. Виявлення цього впливу потребує, насамперед, виділення окремих типів політики розподілу прибутку бізнес-структур. При цьому доречно виокре-

мити чотири рівня такого розподілу, а саме — розподіл чистого фінансового результату бізнес-структури, а також розподіл частини цього результату, спрямованого на нагромадження (разом з інвестиціями, отриманими з інших джерел коштів) відповідно: між окремими одиницями бізнесу бізнес-структури, між окремими напрямками за кожною одиницею бізнесу бізнес-структури та у межах кожного напрямку інвестування за кожною одиницею бізнесу бізнес-структури (рис. 1).

Своєю чергою, варто виділити два способи групування типів політики розподілу загального чистого фінансового результату бізнес-структури — за співвідношенням між споживанням та нагромадженням (політика пріоритету споживання перед нагромадженням, збалансована політика, політика пріоритету нагромадження перед споживанням) та за співвідношенням між величиною прибутку та іншими джерелами інвестування (політика формування інвестиційних ресурсів бізнес-структури переважно за рахунок реінвестування її прибутку, збалансована політика, політика формування інвестиційних ресурсів бізнес-структури переважно за рахунок інших джерел) (табл. 1).

Рис. 1. Багаторівнева модель розподілу прибутку бізнес-структури

Джерело: розроблено авторами.

Стосовно ж групування типів політики розподілу інвестицій між окремими одиницями бізнесу бізнес-структури (напрямами інвестування, інвестиційними проектами), то доцільно виділити дві головні ознаки такого

Таблиця 1. Групування типів політики розподілу чистого фінансового результату бізнес-структури

Ознаки групування типів політики розподілу прибутку бізнес-структури	Типи політики розподілу прибутку бізнес-структури	Короткий зміст типів політики розподілу прибутку бізнес-структури
За співвідношенням між споживанням та нагромадженням	Політика пріоритету споживання перед нагромадженням	Основна частина чистого прибутку спрямовується на споживання та на інші неінвестиційні цілі
	Збалансована політика	Частки прибутку, які спрямовуються відповідно на споживання та нагромадження, є приблизно однаковими
	Політика пріоритету нагромадження перед споживанням	Основна частина чистого прибутку спрямовується на інвестування
За співвідношенням між величиною прибутку та іншими джерелами інвестування	Політика формування інвестиційних ресурсів бізнес-структури переважно за рахунок реінвестування її прибутку	Основна частина інвестицій бізнес-структури здійснюється за рахунок її прибутку
	Збалансована політика	Частки інвестицій, які фінансуються за рахунок прибутку та за рахунок інших джерел, є приблизно однаковими
	Політика формування інвестиційних ресурсів бізнес-структури переважно за рахунок інших джерел	Основна частина інвестицій бізнес-структури здійснюється за рахунок інших джерел коштів

Джерело: розроблено авторами.

Таблиця 2. Групування типів політики розподілу інвестицій між окремими одиницями бізнесу бізнес-структури (напрямами інвестування, інвестиційними проєктами)

Ознаки групування типів політики розподілу інвестицій	Типи політики розподілу інвестицій	Короткий зміст типів політики розподілу інвестицій
За ступенем врахування наслідків інвестування	Політика неврахування наслідків інвестування або врахування її стосовно обмеженої кількості бізнес-одиниць (напрямів інвестування, інвестиційних проєктів)	При обґрунтуванні розподілу інвестицій між бізнес-одиницями (напрямами інвестування, інвестиційними проєктами) не враховується можливість впливу інвестування на усі або більшість таких одиниць (напрями інвестування, інвестиційні проєкти), зокрема не враховується можливий синергетичний ефект від вкладення інвестицій
	Політика врахування наслідків інвестування для усіх або для більшості бізнес-одиниць (напрямів інвестування, інвестиційних проєктів)	При обґрунтуванні розподілу інвестицій між бізнес-одиницями (напрямами інвестування, інвестиційними проєктами) враховується можливість впливу інвестування на усі або більшість таких одиниць (напрями інвестування, інвестиційні проєкти)
За ступенем врахування ризику інвестиційної діяльності	Політика неврахування ризику інвестиційної діяльності	При обґрунтуванні розподілу інвестицій між бізнес-одиницями (напрямами інвестування, інвестиційними проєктами) критерієм виступає максимум величини фінансових результатів, а чинник ризику не враховується
	Політика врахування ризику інвестиційної діяльності	При обґрунтуванні розподілу інвестицій між бізнес-одиницями (напрямами інвестування, інвестиційними проєктами) критерієм виступає оптимізація співвідношення між величиною фінансових результатів та ступенем ризикованості інвестиційної діяльності

Джерело: розроблено авторами.

групування — за ступенем врахування наслідків інвестування та за врахуванням ризику інвестиційної діяльності (табл. 2).

З метою оцінювання впливу політики розподілу прибутку бізнес-структур на рівень та результативність диверсифікації їх інвестиційної діяльності було сформовано вибірку з 58 будівельних компаній західного регіону України. Значна частина цих компаній виявилися диверсифікованими, тобто, окрім виробництва будівельних робіт, здійснювали ще один або декілька видів діяльності, зокрема виготовлення будівельних матеріалів.

Для визначення рівня диверсифікації досліджуваних суб'єктів господарювання було використано два показники, а саме — кількість бізнес-одиниць у відповідного суб'єкта (тобто кількість відокремлених на-

прямів економічної діяльності) та ступінь рівномірності диверсифікації. Останній показник визначався коефіцієнтом варіації за середнім квадратичним відхиленням часток чистого доходу певної бізнес-структури за відокремленими напрямами її економічної діяльності. Чим більшим є значення цього коефіцієнта, тим меншим є рівень диверсифікації у відповідній компанії.

Проведені розрахунки за даними за 2024 рік показали, що рівень диверсифікації є більшим у тих бізнес-структур, які провадили політику пріоритету нагромадження перед споживанням. Водночас, тип політики за співвідношенням між величиною прибутку та іншими джерелами інвестування не справляє суттєвого впливу на рівень диверсифікації досліджуваних бізнес-структур (табл. 3).

Таблиця 3. Показники рівня диверсифікації досліджуваних суб'єктів господарювання залежно від обраних типів політики розподілу чистого фінансового результату

Типи політики розподілу прибутку за співвідношенням між споживанням та нагромадженням	Типи політики розподілу прибутку за співвідношенням між його величиною прибутку та іншими джерелами інвестування	Кількість бізнес-структур	Середня кількість бізнес-одиниць у розрахунку на одну бізнес-структуру	Середній за бізнес-структурами рівень рівномірності диверсифікації
Політика пріоритету споживання перед нагромадженням	Політика формування інвестиційних ресурсів бізнес-структури переважно за рахунок реінвестування її прибутку	16	1,4	0,47
	Політика формування інвестиційних ресурсів бізнес-структури переважно за рахунок інших джерел	20	1,5	0,52
Політика пріоритету нагромадження перед споживанням	Політика формування інвестиційних ресурсів бізнес-структури переважно за рахунок реінвестування її прибутку	10	2,3	0,34
	Політика формування інвестиційних ресурсів бізнес-структури переважно за рахунок інших джерел	12	2,6	0,29

Джерело: розраховано авторами.

На подальшому етапі досліджень було відібрано ті досліджувані бізнес-структури, які провадили диверсифікацію своєї діяльності. Проведені розрахунки за даними за 2022—2025 рр. показали, що більш високою прибутковістю характеризуються ті досліджувані диверсифіковані бізнес-структури, які провадили політику врахування наслідків інвестування для усіх або для більшості одиниць бізнесу та враховували ризик інвестиційної діяльності (табл. 4).

Необхідно відзначити, що справедливості описаних вище залежностей було підтверджено застосуванням методу дисперсійного аналізу. Використання цього методу показало статистичну значимість таких залежностей.

Таким чином, проведене дослідження показало, що політика розподілу прибутку досліджуваних бізнес-структур безпосередньо вплинула на рівень диверсифікації їхньої інвестиційної діяльності. Також наявним є опосередкований вплив зазначеної політики (при здійсненні розподілу інвестицій на рівні окремих бізнес-одиниць) на ефективність диверсифікації.

ВИСНОВКИ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Доречно виокремити чотири рівня розподілу прибутку бізнес-структур, а саме: розподіл чистого фінансового результату бізнес-структур, а також розподіл частини цього результату, спрямованого на нагромадження (разом з інвестиціями, отриманими з інших джерел коштів) відповідно: між окремими одиницями бізнесу бізнес-структури, між окремими напрямками за кожною одиницею бізнесу бізнес-структури та у межах кожного напрямку інвестування за кожною одиницею бізнесу бізнес-структури.

Своєю чергою, варто виділити два способи групування типів політики розподілу загального чистого фінансового результату бізнес-структури — за співвідношенням між споживанням та нагромадженням (політика пріоритету споживання перед нагромадженням, збалансована політика, політика пріоритету нагромадження перед споживанням) та за співвідношенням між величиною прибутку та іншими джерелами інвестування (політика формування інвестиційних ресурсів бізнес-структури переважно за рахунок реінвестування її прибутку, збалансована політика, політика формування інвестиційних ресурсів бізнес-структури переважно за рахунок інших джерел). Стосовно ж групування типів політики розподілу інвестицій між окремими одиницями бізнесу бізнес-структури (напрямами інвестування, інвестиційними проектами), то доцільно виділити дві головні ознаки такого групування — за ступенем врахування наслідків

Таблиця 4. Середні показники прибутковості диверсифікованих бізнес-структур залежно від обраних типів політики розподілу інвестицій між окремими одиницями бізнесу бізнес-структури

Типи політики розподілу інвестицій за ступенем врахування наслідків інвестування	Типи політики розподілу інвестицій за ступенем врахування ризику інвестиційної діяльності	Кількість бізнес-структур	Середня впродовж 2023 – 2025 рр. прибутковість продукції, яку виробляють бізнес-структури	Середня впродовж 2023 – 2025 рр. прибутковість сукупних активів бізнес-структур
Політика неврахування наслідків інвестування або їхнього врахування лише для обмеженої кількості бізнес-одиниць	Політика неврахування ризику інвестиційної діяльності	11	0,051	0,043
	Політика врахування ризику інвестиційної діяльності	8	0,070	0,062
Політика врахування наслідків інвестування для усіх або для більшості одиниць бізнесу	Політика неврахування ризику інвестиційної діяльності	9	0,082	0,073
	Політика врахування ризику інвестиційної діяльності	10	0,094	0,086

Джерело: розраховано авторами.

інвестування та за врахуванням ризику інвестиційної діяльності.

З метою оцінювання впливу політики розподілу прибутку бізнес-структур на рівень та результативність диверсифікації їх інвестиційної діяльності було сформовано вибірку з 58 будівельних компаній західного регіону України. Проведені розрахунки за даними за 2024 рік показали, що рівень диверсифікації є більшим у тих бізнес-структур, які провадили політику пріоритету нагромадження перед споживанням. Водночас, тип політики за співвідношенням між величиною прибутку та іншими джерелами інвестування не справляє суттєвого впливу на рівень диверсифікації досліджуваних бізнес-структур. Також розрахунки, виконані за даними за 2022—2025 рр., показали, що більш високою прибутковістю характеризуються ті досліджувані диверсифіковані бізнес-структури, які провадили політику врахування наслідків інвестування для усіх або для більшості одиниць бізнесу та враховували ризик інвестиційної діяльності.

Подальші дослідження потребують розгляду більш низьких рівнів розподілу інвестиційних ресурсів бізнес-структур, а саме — розподілу цих ресурсів між окремими напрямками за кожною одиницею бізнесу бізнес-структури та у межах кожного напрямку інвестування за кожною одиницею бізнесу бізнес-структури.

Література:

1. Гарбажій К., Печка С., Дарушин О. Стратегічні засади фінансового забезпечення диверсифікації аграрних підприємств. Енергозбереження. Енергетика. Енергоаудит. 2024. № 8 (198). С. 32—43. <https://doi.org/10.20998/2313-8890.2024.08.03>
2. Діченко А. Маркетингові стратегії диверсифікації при виході продукту на глобальні ринки. Економічний простір. 2025. № 201. С. 57—60. <https://doi.org/10.30838/EP.201.57-60>

3. Залуцька Х. Я., Назар З. С. Класифікація диверсифікованих підприємств у контексті сучасних економічних реалій. *Здобутки економіки: перспективи та інновації*. 2025. №. 18. <https://doi.org/10.5281/zenodo.15601694>

4. Коломицева О. В., Опаленко А. М. Стратегія диверсифікації виробництва як інструмент інноваційного розвитку підприємства. *Збірник наукових праць Черкаського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки*. 2018. №. 50. С. 102—114. <https://er.chdtu.edu.ua/handle/ChSTU/2477>

5. Лагодієнко В., Денисюк Т., Печка С. Теоретичне обґрунтування оцінювання ефективності диверсифікації виробництва аграрного підприємства. *Innovation and Sustainability*. 2022. №. 2. С. 100—106. <https://doi.org/10.31649/ins.2022.2.100.106>

6. Павленчик Н. Ф. Економічний розвиток аграрних підприємств на засадах диверсифікації їх діяльності. *Економіка АПК*. 2019. №. 2. С. 57—66. <https://doi.org/10.32317/2221-1055.201902057>

7. Польова Н. М., Молчанов Ю. В., Гнатик Б. А. Формування інвестиційної та інноваційної діяльності організації. *Економічний вісник Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут"*. 2024. №. 30. С. 66—70. <https://doi.org/10.20535/2307-5651.30.2024.313039>

8. Старовойтов О. Управління стратегіями диверсифікації для забезпечення резильєнтності підприємства електронної комерції. *Економіка та суспільство*. 2024. №. 61. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-156>

9. Степаненко С. В. Диверсифікація джерел інклюзивного інвестування аграрних бізнес суб'єктів. *Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка*. 2023. №. 16. С. 175—184. <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2023.16.23>

10. Тульчинська С. О., Чорний Б. П. Диверсифікація джерел залучення інвестиційних ресурсів у підприємства розподілення електроенергії. *Економічний вісник Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут"*. 2017. №. 14. <https://doi.org/10.20535/2307-5651.14.-2017.108726>

11. Храпач В., Пілецька С. Диверсифікація як метод підвищення економічної ефективності підприємства в післявоєнний період. *Економіка та суспільство*. 2023. №. 48. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-48-23>

12. Шльончак В. Диверсифікація інвестиційного портфеля банку: адаптивна модель управління в умовах фінансової волатильності. *Галицький економічний вісник*. 2025. Т. 94. №. 3. С. 91—101. https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2025.03.091

References:

1. Garbzhii, K. Piechka, S. and Darushyn, O. (2024), "Strategic foundations of financial support for the diversification of agricultural enterprises", *Enerhozberezhennia. Enerhetyka. Enerhoaudyt*, vol. 8 (198), pp. 32—43. <https://doi.org/10.20998/2313-8890.2024.-08.03>

2. Dichenko, A. (2025), "Marketing diversification strategies when launching a product on global markets", *Ekonomichniy prostir*, vol. 201, pp. 57—60. <https://doi.org/10.30838/EP.201.57-60>

3. Zalutska, Kh.Ya. and Nazar, Z.S. (2025), "Classification of diversified enterprises in the context of modern economic realities", *Zdobutky ekonomiky: perspektyvy ta innovatsii*, vol. 18. <https://doi.org/10.5281/zenodo.15601694>

4. Kolomytseva, O.V. and Opalenko, A.M. (2018), "Production diversification strategy as a tool for innovative development of the enterprise", *Zbirnyk naukovykh prats Cherkaskoho derzhavnoho tekhnolohichnoho universytetu. Serii: Ekonomichni nauky*, vol. 50, pp. 102—114, available at: <https://er.chdtu.edu.ua/handle/ChSTU/2477> (Accessed 25 Feb 2026).

5. Lahodiienko, V. Denysuk, T. and Piechka, S. (2022), "Theoretical justification for evaluating the effectiveness of production diversification of an agricultural enterprise", *Innovation and Sustainability*, vol. 2, pp. 100—106. <https://doi.org/10.31649/ins.2022.2.100.106>

6. Pavlenchuk, N.F. (2019), "Economic development of agricultural enterprises on the basis of diversification of their activities", *Ekonomika APK*, vol. 2, pp. 57—66. <https://doi.org/10.32317/2221-1055.-201902057>

7. Polova, N.M. Molchanov, Yu.V. and Hnatyk, B.A. (2024), "Formation of investment and innovation activities of the organization", *Ekonomichniy visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu Ukrainy "Kyivskyi politekhnichnyi instytut"*, vol. 30, pp. 66—70. <https://doi.org/10.20535/2307-5651.30.2024.313039>

8. Starovoitov, O. (2024), "Management of diversification strategies to ensure the resilience of an e-commerce enterprise", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 61. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-156>

9. Stepanenko, S.V. (2023), "Diversification of sources of inclusive investment for agricultural business entities", *Tavriyskyi naukovyi visnyk. Serii: Ekonomika*, vol. 16, pp. 175—184. <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2023.16.23>

10. Tulchynska, S.O. and Chorniy, B.P. (2017), "Diversification of sources of attracting investment resources into electricity distribution enterprises", *Ekonomichniy visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu Ukrainy "Kyivskyi politekhnichnyi instytut"*, vol. 14. <https://doi.org/10.20535/2307-5651.-14.2017.108726>

11. Khrapach, V. and Piletska, S. (2023), "Diversification as a method of increasing the economic efficiency of the enterprise in the post-war period", *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 48. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-48-23>

12. Shlionchak, V. (2025), "Bank investment portfolio diversification: adaptive management model in conditions of financial volatility", *Halytskyi ekonomichniy visnyk*, vol. 94 (3), pp. 91—101. https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2025.03.091

Отримано редакцією журналу / Received: 10. 03.26

Процеженовано / Revised: 14. 03.26

Схвалено до друку / Accepted: 17.03.26